

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

25 stotink.
«Mali List» - C. C. Post. list
Licejska tiskarna (Dr. list)
LJUBLJANA (JUGO.)

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Imbriani 9/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

Mali koledar.

Petek, 11. septembra: Prot in Hijacint.
— Sobota, 12.: Macedonij. — Nedelja,
13.: Virgilij. — Ponedeljek, 14.: Povisa-
nje sv. križa, Nothurga. — Torek, 15.:
Nikomedej. — Sreda, 16.: kvaterna sreda,
Ljudmila. — Četrtek, 17.: Lambert, Hil-
degarda. — Petek, 18.: kvaterni petek,
Jozef Kupertinski.

MALE NOVICE

Potopljen podmornik.

Nedavno so se vršile okoli Sicilije veli-
ke vaje italijanske vojne mornarice. E-
na stranka je imela nalogo priti kakor
sovražnik, se izkrcati in zasesti otok;
druga stranka je imela nalogo zabraniti
«sovražniku» izkrcanje. Od te stranke je
bil tudi podmorski čoln «Veniero», ka-
teri je na odkazanem prostoru pre-
žal v zasedi. Pri vajah je zmagal «so-
vražnik» in je zasedel Sicilijo. Ko so va-
je prenehale, se čoln «Veniero» ni več
vrnil. Iskali so ga dolge dneve in dognali,
da se je potopil v globočino 90 metrov.
Vsa posadka je mrtva, več kot 50 mož,
med njimi tudi Tržačan Romeo Križ-
mančič letnika 1905. Vzroka nesreče ni
mogoče dognati, ker je vse izginilo pod
morsko gladino. Skušali pa bodo čoln
poiskati in dvigniti zopet na površje.

Gospodinjski tečaj

v zavodu šolskih sester de Notre Dame
v Trnovem pri Bistrici se bo otvoril z
novim šolskim letom tudi letos. Spreje-
male se bodo deklice, ki so dovršile 16.
leto. Poučevale se bodo teoretično in
praktično v gospodinjstvu, živilstvu, hi-
gieni, kmetijstvu, vrtnarstvu, živinoreji,
kokošjereji, sivanju, ročnih delih, lika-
nju, kuhanju, italijanščini in knjigovod-
stvu. Gojenke plačajo mesečno 150 lir.
Starši, ki želijo, da bi se njihove hčerke
izobrazile v razumnem gospodinjstvu v
zavodu, naj se zglasijo pisмено ali ust-
meno ze meseca septembra.

Ljudska pratika

bo tudi letos izšla in sicer bolj zgodaj,
kakor lani. Na to opozarjamo naše čit-
atelje.

Shod bivših bojevnikov.

Slovenski možje v Jugoslaviji, ki so se
udeležili svetovne vojne, imajo svojo po-
sebno organizacijo, kateri načeluje ma-
gor Colarič. Tajnik je bivši vojni kurat
Bonač. To združenje je letos priredilo že
drugič velikanski shod na Brezjah, kate-
rega se je udeležilo kakih 12 tisoč mož.
Na tisoče jih je ob ti priliki prestopilo
k sv. obhajilu. Odkrili so tudi lepo spo-
minsko ploščo padlim tovaršem. Prihod-
nje leto bo podoben shod pri Sv. Jozefu
nad Celjem.

Stekel volk.

V Petrošenu na Sedmograškem je na
pasji stekel volk popadel nekega kmeta,
ki so ga nato odpeljali v Pasteurjev za-
vod v Klausenburg. Ob prihodu v zavod
je kmeta napadla steklost, da je začel
strašno divjati. Po težkem trudu so bol-
nika ujeli v rjuho in ga spravili v celico
za besne. Tu je po kratkem miru zopet
zbesnel in začel razbijati vrata, da bi u-
šel. Streznikom so prihiteli na pomoč še
drugi ljudje in zabili ter zabarikadirali
vrata. Nesrečnik se je skušal nato obe-
siti na električno vrstico, ki se je pa utr-
gala. Tedaj se je znova lotil vrat in s
strašno močjo trgati deske. Se si je na-
pravil toliko odprtino, da se je z rokami
in z zgornjim telesom prerinil skozi. Te-
daj so začeli ljudje udrihati po njem z
gorjčami in niso prej odnehali, dokler
ni zdrknil nazaj v sobo, kjer se ni več
gani. Prišla je komisija, ki je ugotovila,
da je nesrečnik mrtev; ubili so ga.

Slovenskim staršem

Pred durmi je novo šolsko leto. Slo-
venskemu jeziku se vedno bolj stiskajo
meje. Prvo, drugo in tretje šolsko leto
bodo imeli italijanski pouk. Ali se bo u-
čil slovenski jezik? Se bo, ako boste vi
stariši to naravnost pisмено zahtevali.
Taka je postava. Besedilo postave se
glasi: v dodatnih urah je obvezan za
drugojezične otroke, ako so starši ali
njihovi namestniki javili ob začetku šol-
skega leta, da jih vpisejo k pouku druge-
ga jezika.

Prijava za ta pouk naj se napiše na
navadnem papirju in v italijanskem je-
ziku tako le:

Alla Direzione della Scuola elementare
in

A sensi del R. Decreto-Legge del 1 Ot-
tobre 1923, N. 2185, art. 4, il sottoscritto
presenta per l'alunno (Ime in priimek

Pozdravi od vojakov.

Fantje, ki služijo pri 2. polku težke
prevozne artiljerije v Modeni pošiljajo
vsem dragim srčne pozdrave: Alojzij Mi-
lič v Skopo, Breščak Fran v Avber, Mah-
nič Rudolf v Povir, Rakušek Fran v
Kobarid, Bandelj Milko v Dol. Branico.

Od artiljerije.

Z vojaških vaj na francoski meji po-
slali so Malenu listu za svoje domače
mnogo pozdravov topničarji iz Specije:
Starec Ferdo, Bärkovlje; Markič Alojzij,
Vrtoljba; Ferlgoj Blaž, Rubije; Furlan
Josip, Skopo; Ferfolja Fran, Vojsceca,
Košmina M., Gorjansko; Trobec A., Klane-
c; Kovac Fran, Čec Fran, Simčič, Po-
stojna; Abrahamsberg Ciril, Planina;
Matičič Jakob, Pozenel Anton, Greare-
vec; Trost Anton, St. Vid; Jez. St., Vipo-
va; Možina St., Selo; Pisot Ig., Selo; Su-
selj Stefan, Dol. Kojana; Samsa, Bistri-
ca; Grebenjak Ivan, Deskle; Klaučič Ga-
brijel, Miren; Terpin Riko, Komel Pepi,
Gorica; Brezigar Izidor, Kanal; Sosič Ma-
rij, Opčine; Sel Fran, Greta (Trst); Uj-
čič A., Brdo; Raspor Ivan, Klana; Sim-
čič, St., Zabiče; Dolenc Fran, Divača;
Šturm Emil, Herpelje; Fučka Vinko;
Štomaz; Pegan J., Ponikve; Vrčon Jozef,
Dobravlje; Miklavc R., Brdo; Lavren-
čič J., Doberdob, Vrabec Karel, Grgič
Jos., Pliskovica; Sedmak Pavel, Zagorje,
Ivančič Fr., Male Loče; Golob Anton, Pe-
nik; Rupnik A., Čekovnik; Rudolf Ra-
fael, Črni vrh; Rogej L., Spodnja Idrija;
Jazbar L., Idrija; Gruden Adi, Idrija.

Tako mine slava sveta.

Il Rige poročajo, da namerava sovjet-
ska vlada na javni dražbi prodati vso
garderobo (obleko) umorjene ruske car-
ske rodbine. Obleko so doslej hranili v
Petrogradu. Za dražbo vlada veliko zani-
manje med starinarji in zbiralci, pa tudi
zastopniki raznih vladarskih hiš so se že
oglasili, da bi radi kupili kak spomin.
Prodali bodo nad 100 večernih in plesnih
oblek carice in nad 2000 služabniških
livrej.

«Spodoben» tat.

Neki trgovec je prišel v Milan po o-
pravkih. Se prvi dan mu je izginila list-
nica s 500 lirami, a kar je več, z raznimi
menicami in dokumenti. Prijavil je tat-
vino policiji, dasi brez upanja na uspeh.
Drugi dan pa je prejel po pošiljavo, v
katerem je bila listnica z menicami in
dokumenti, ter pismo obzirnega in pre-
vidnega tatarja, ki mu je javil, da si je pri-
držal le denar, ker mu ostalo ne kaže
nira.

učenca) la dichiarazione d'iscrizione
all'insegnamento della lingua slovena
(serbo-croata) in ore aggiunte.

(Kraj) dan in mesec

., il 1925

Podpis

Vsak oče (oziroma mati ali varuh, va-
ruhinja) naj vloži pri šolskem vodstvu
svojega kraja ob začetku šolskega leta
tako prijavo. Oni, ki so zmožnejši v pi-
savi, naj pomagajo našemu kmetškemu
prebivalstvu.

Šolski voditelji morajo prijave spre-
jemati po zakonu. Kjerkoli bi nastala
kaksnakoli težkoča, naj se slučaj takoj
javi našim političnim organizacijam in
časopisom.

Starši zavedajte se svoje pravice in
napravite svojo dolžnost! Narod bo ti-
rjal od vas odgovor.

Malo semenišče v Gorici.

«Malo semenišče» se imenuje največja
stavba v Gorici zato, ker se v njem mali
dijaki vzgajajo pod cerkvenim nadzor-
stvom v dobi gimnazijskih študij. Sčasoma
bo notri lastna gimnazija. Za letos
bosta samo prvi in drugi razred. Dijaki
višjih gimnazijskih razredov, kateri bodo
v zavod sprejeti, bodo začasno obiskova-
li državno gimnazijo v mestu. Kasneje
se bodo leto za letom v zavodu odprli
višji razredi. Takozvanega pripravjal-
nega tečaja ne bo v Malem semenišču,
ampak v Alojzijevešču. (Izraz «Malo se-
menišče» je zaradi razlike od bogoslov-
nega semenišča, v katerem se odrasli di-
jaki pripravljajo za duhovniški stan).

Vpisovanje.

Slovenska zasebna osemrazredna šola
pri Sv. Jakobu v Trstu vpisuje solarje v
soboto, nedeljo, ponedeljek in torek t. j.
od 12. do 15. septembra vsak dan od
8-12 ure. Starši storite svojo dolžnost!

Delavski dan v Mariboru.

Slovensko krščansko delavstvo v Jugo-
slaviji se zelo pridno giblje. Če tudi ka-
pitalizem na vse načine poskuša ovirati
naše organizacije, vendar gibanje kr-
ščansko mislečega delavstva vedno bolj
napreduje. Ljubljanska kreditna banka,
ki je lastnica velike papirnice v Vovčah,
je hotela vreči predsednika naše orga-
nizacije iz tovarne, da bi udušila našo
organizacijo, toda nasproti odporu zaved-
nega delavstva je morala odnehati. Toda
ne samo organizacijsko se naši delavci
onkraj meje dobro drže, tudi za notranji
napredek delavskega stanu se pridno
dela. Dne 7. in 8. septembra je bil v
Mariboru delavski dan, kjer so pretresa-
vali zlasti taka vprašanja, ki zade-
devajo delavsko družino, ki naj pospe-
šujejo smisel za skupnost vprašanja, ki
naj izpopolnijo kot pravno stanovsko iz-
obrazbo. Predavali so med drugim dr.
Korošec o delavski stanovski kulturi, dr.
Veble o delavski družini in dr. Jeraj o
delavski prosveti.

Pes rešil gospodarja.

Nek Švicar po imenu Champod, (izg.
Šampò) se je peljal na neko planino. Pri
tem je nesrečno padel in strkljal v glo-
boko grapo. Pri padcu si je zlomil nogo.
Vedel je, da če ne dobi hitre pomoči,
zmrzne; napisal pisemce in ga poslal po
psu svoji družini. Pes odnese pismo, in
čez nekoliko ur pridejo sinovi in rešijo
očeta gotove smrti.

MIHEC: Spet so razni diplomati
jeli v Svici zborovati.
JAKEC: Pravijo, da so za mir:
svet pa vidi le prepir.

Hudo zlo

je zadelo razne slovenske aktivne ze-
lezničarje. Izšel je ukaz, da bodo vsi nek-
danji avstrijski železničarji premešeni iz
tukajšnjih krajev v Južno Italijo. Pri
tem se je pomislilo, da so premnogi ze-
lezničarji tudi posestniki lastnih domov
in malih zemljišč. Ali naj vse zbasajo v
kovček in odneso s prvim vlakom v dalj-
nje kraje? Ali je to kakšno socijalno
postopanje?

BELEŽKE.

Dvojna mera. Leta 1901. je v istrskem
dezelnem zboru poslanec Scampicchio
zahteval, da naj se v Sušnjevici ustano-
vi ljudska šola z rumunskim učenim je-
zikom. Govorica takozvanih Čiribirov je
namreč nekoliko podobna moderni ru-
munščini Scampicchio je rekel, da se
mora vsak otrok poučevati v materinščini;
to da zahteva pametna vzgoja in
vzgojeslovna znanost. Tako je govoril
Italijan pred 24 leti. Takrat so hoteli ru-
munske šole za par sto istrskih Čiribi-
rov; danes pa nočejo hrvaške in sloven-
ske šole za stotisoče čistih Hrvatov in
Slovencev.

Dolgo pridigo so Novice naredile Ma-
lemu listu. Pravijo, da smo «kakor ste-
kli psi», da «bljujemo ogenj sovraštva in
maščevanja», da smo «hinavci in fari-
zeji», da smo mi «vsejali toliko gorja»
in tako naprej. Kaj bomo mi na to od-
govorili? Takole porečemo: Gospod No-
vičar! Zaman so vaše «dišče» pridige.
Ljudstvo v Bregu vas ne bo sodilo po
gromskih milionarnih besedah, ampak
po delih. In vaša dela so v Bregu
že znana. Zaman je vse vpitje. Sami ste v
Novicah predrzno klicali božjo pravi-
nost. Tudi ona vas ne bo sodila po Va-
šem vpitju, bodite prepričani, da ne.

Zoper klerikalce. Na občnem zboru
Dijaške matice v nedeljo 6. t. m. se je o-
glasil k besedi tudi dr. Slavik, Predlagal
je, da naj se kar naprej določi, da gre
podpora samo tistim dijakom, kateri so
«narodni», drugim pa, kateri so «krščan-
sko-socialni» pa nič. Po mnenju drja
Slavika so narodni samo pristasi njego-
ve stranke. Proti predlogu drja Slavika
se je oglašil dr. Tončič ter podučil moža,
da mora Dijaška matica biti nadstran-
karska, da ne sme delati pri delitvi pod-
por nobene razlike med kulturnimi in po-
litičnimi strujami. Tako je vsaj v eni
organizaciji edinjski patent izgubil vel-
javo. Pričakujemo, da mnenje drja Ton-
čiča ne ostane samo v zapisniku, ampak
da bo obveljalo v dejanjih pri delitvi
podpor.

**Poravnajte
naročnino!**

Kako je s politiko

Društvo narodov.

V ponedeljek 7. t. m. je bila slovesna otvoritvena seja sveta Društva narodov v švicarski Zenevi. Zanimanje je vzbujal Štefan Radič, ki je prisel v dvorano ob strani svoje žene in v družbi srbskih diplomatov. Otvoritveni govor je imel francoski ministrski predsednik Painlevé (Penlivé), kateri je posebno poudaril to, da bi morala tudi Nemčija pristopiti v to društvo; vabil je tudi Ameriko. Na sejah se bo govorilo o garancijski pogodbi, za katero se je začelo zadnji čas živahno zanimanje tudi pri italijanskem zunanjem ministrstvu. Italija bo zahtevala garancijo tudi za svoje nove meje na Tirolskem in Koroskem.

Avstrija in Nemčija.

Evropejska diplomacija bo imela opravka tudi z vprašanjem združitve Avstrije in Nemčije. Nemci zelo tišče na to združitve. Nedavno je sam predsednik nemškega parlamenta obiskal Dunaj ter navdušeno govoril za združitve. Francoska diplomacija se sicer upira temu delu, toda čuti svojo onemoglost in se ne bo mogla dolgo ustavljati, ker Anglija drži z Nemčijo. Kakor kaže bo tudi Italija dovolila, da dobi Nemčijo za sosedo pri Trbižu, seveda pod pogojem, da pride potem ta meja pod garancijsko pogodbo. Ali se bo Jugoslavija zavzela v tistem momentu za koroške Slovence, ali ne, tega ne moremo vedeti naprej. Gotovo pa tudi belgrajsko zunanje ministrstvo pazljivo motri te nameravane izpremembe.

Balkanska zveza.

Med balkanskimi državami se Rumunija vedno sili v ospredje in plete intrige. Ona si prizadeva osnovati novo balkansko zvezo. Ta zveza naj bi podpirala sedanjo kapitalistovsko strahovlado ter jamčila Rumuniji za deželo Besarabije, katero hočejo imeti Rusi. Tudi bolgarski Cankov išče prijateljev po Balkanu, da bi smel še dalje delati krvave klobase.

Opazna pa se vedno bolj, da bo imela na Balkanu glavno besedo Jugoslavija, katera je med balkanskimi državami največja in je najbolj urejena. Če toraj pride do kakšne balkanske zveze, ji bo načelovala Jugoslavija, ne pa Rumunija. Taka zveza bi bil dober korak naprej h konečnemu združenju vseh Južnih Slovanov.

Kaj pa Albanija?

Albanija je za sedaj samostojna država. Vlada jo Ahmed Zogu. Njegov tekmeč Fan Noli pa živi pregnan v Italiji. Albanije je razmeroma majhna, siromašna in zaostala dežela, zato nima političnega vpliva. Pri življenju jo drži nesloga močnejših sosedov. Ahmed Zogu se bolj nagiblje k Jugoslaviji, Italija pa bolj podpira Fan Nolija. Nedavno so časopisi vedeli, da bi se Albanija hotela pridružiti Jugoslaviji. Koj nato so pa poročali, da se pogaja z Italijo. Pisali so, da bi Ahmed Zogu odstopil pomorsko mesto Valona Italiji, v zahvalo pa bi Italija izgnala Fan Nolija. Kaj je na teh govori-

cah resnice, ne moremo sedaj dognati.

Bolgarsko gorje

se še ni poglelo. Opazna se, da je napeto razmerje med kraljem in vlado. Kralj Boris želi, da se povrne v deželo red in mir, da se polezejo čez mero razburkane politične strasti, da se neha prelivati v potokih kri državljanov. Vlada pa noče na to pristati, ampak dalje duši vso svobodo in kolje ter obeša nasprotnike. Zadnji čas so poročali, da je bila kralju juha zastrupljena. Vlado časopisje je reklo, brz, da so to naredili komunisti, bolj verjetno je pa, da je bilo juha zastrupljena po naročilu tistih kraljevih nasprotnikov, ki na vladi sede. Tako je še nadalje bolgarska dežela najgroznejša rana Slovanstva. Kako in kdaj se bo začelila?

Kaj bo z občinskimi zemljišči

To je vprašanje, katero vznemirja naše kmečke vasi zlasti, odkar je izšel nov zakon, ki skuša v celoti obseči vsa tozadna vprašanja. Zakon je datovan 22. maja 1924. ter nosi naslov «Riordinamento degli usi civici» (Preuredba skupnih zemljiških pravic). O zakonu so nekateri časopisi že pisali, vendar ne povsem točno. Na podlagi tega zakona je ustanovljenih po celi Italiji več komisarijato, kateri obsegajo upravno in sodno moč v stvareh skupnih zemljiških pravic. V Trstu ima ta urad svoj sedež v ulici Cavana št. 13 (nasproti škofije) ter ima pod seboj vse polne provincije.

Naš obisk pri komisarju.

Vodstvo tržaškega komisarijata ima v rokah g. svetnik Dr. Milost, kateri je zelo vljudno sprejel našega urednika ter mu dal nekatera zelo važna pojasnila, katera tu priobčujemo našim čitateljem, da se bodo vedeli ravnati.

Ali se bodo zemljišča delila?

Pri celem zakonu nas se najbolj zanima vprašanje, ali namerava vlada skupna zemljišča razdeliti, ali ne. Gospod svetnik je našemu uredniku izjavil, da se nove delitve ne bodo dopuščale. Skupno občinsko zemljišče mora tudi znanprej skupno ostati, se prav posebno gozd in pašnik. Pri polju bo delitev mogoča, toda ne po starem načinu.

Kaj je bistvo nove postave?

Vlada stoji na stališču, da takozvana skupna zemljišča niso zasebna last določenih oseb in družin ali hišnih številk,

ampak se morajo smatrati za splošno občinsko last. Vlada trdi, da užitek skupnih zemljišč ne pritiče samo starim «jugarjem», ampak tudi novodoseljenecem, novonastalim družinam in hišam, katere v isto občinsko skupino pripadajo. Skupno zemljišče ima deloma že po svojem izvoru, se bolj pa po svojem bistvu splošno socialno-gospodarsko funkcijo (nalogo) in zato ne gre, da bi si ga lastili izključno le nekateri.

Tudi polje,

ako se dovoli delitev, se ne bo delilo le starim jugarjem. Načelo delitve bo to: zemljo naj dobi tisti, ki jo obdeluje. Tako se bo lahko zgodilo, da vaški magnat-trgovca-hoteliar ne dobi «parta», ampak ga dobi siromašen kajzar, čeprav nima «jusa». Toda dodeljeni «part» se ne bo de takoj vknjizil novemu gospodarju: dobil ga bo le «v emfitevzo», t. j. imel ga bo on in njegov rod le v obdelavo in užitek, prodati ali menjati ga ne bo smel. Šele po daljši dobi se bo emfitevza dvignila, ako se bo izkazalo, da dotična družina zemljo res obdeluje.

Gozd in pašnik

ostane skupen. V njem bodo smeli vsi občinarji pasti živino, nabirati steljo in drva za domačo rabo. Izsekavanje gozdov za industrijo in trgovino se bo omejilo.

Kaj pa stare delitve?

Na Goriskem in na tleh bivše kranjske dežele so bili posebni deželni zakoni, ki so urejevali delitev zemljišč. Kjer se je delitev izvršila v skladu s postavo in s privoljenjem tozadnevne gosposke, tam bo delitev obveljala. V Istri ni bilo posebnega deželnega zakona. Delitev bo veljala, ako se je izvršila s privoljenjem deželnega odbora v Poreču.

Razne delitve, ki so jih jugarji naredili na svojo roko, se utegnejo razdreti, predvsem v gozdu in na pašniku. Ponekod so delitve že pol stoletja stare, pa brez pravne podlage. Vlada bo v takih slučajih tiščala nazaj na staro stanje.

Kaj storiti?

Nepotrebno je vsako vznemirjanje. Zakon daje priliko vsakemu, da se oglasi, če se boji, da bi bil prikrajšan v svojih pravicah. Do maja meseca prihodnjega leta se bodo sprejemale tozadnevne prijave na zgoraj označenem uradu. V spornih rečeh se bo mogoče pritožiti na prizivno sodišče in še naprej.

Mali list bode o ti stvari še večkrat pisal v naslednjih številkah ter skušal podati kar moči jasno sliko celega vprašanja, katero je zelo obširno in zamotano.

Zobozdravniški ambulatorij
TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od
15. do 19. ure

Ljudske cene.

Suženstvo v Afriki pod Angleži

Angleško kolonialno ministrstvo je nedavno izdalo «belo knjigo» o razmerah v vzhodnoafriški koloniji Kenya (Kenja). Iz tam objavljenih uradnih dokumentov je razvidno, da obstaja v tej koloniji še suženstvo, ki se skriva pod imenom «prisilnega dela». — Kolonija Kenja je približno 36 krat večja kakor Švica, a njeno prebivalstvo se ceni na 12 milijonov duš. Poleg domačega črnega prebivalstva je tam nekaj Indijancev in Evropejcev, ki so povečini Angleži. Potom razlastitve so se Evropejci do danes polastili skoraj 5 milijonov akrov zemlje — samo lord Delamare je lastnik zerdlišča, ki meri 280 kvadratnih milj. «Beli rezervat» (t. j. oni del dežele, ki je pridržan belim ljudem), leži v višinskem pasu, kjer je podnebje za Evropejce jako ugodno; ta rezervat obsega malone vso zemljo, ki je za obdelovanje pripravna. Tudi drugače uživajo Evropejci vse mogoče predprave. Oproščeni so domačega vseh davkov, tako da tudi najbogatejši med njimi ne plača več nego 30 silingov na leto. Samo nekaj manjka Evropejcem: delavnih moči! Sami seveda niso prišli delat, ampak hočejo le s tujimi zultji bogateti. Toliko prebrisan je pa tudi Zamorec, da rajše dela zase nego za druge. Zato rad obdeluje zemljo in pase živino, če je njegova. ne dela pa tega rad za Evropejce. Da prisilijo domačine na delo, so Angleži uvedli visok davek na koče, ki ga morajo plačevati vsi družinski člani brez razlike. Ta davek znaša 27 silingov na leto. Kdor ga ne znaore, mora zapustiti kočo in iti delat k Evropejcu. Ta plača tako nizke dnine — 14 silingov na mesec — da si domačin ničesar prihraniti ne more, tem manj: ker se ločen iz vasi in njenega nadzorstva kmalu uda vsem razvadam in suštem, ki mu jih nudj «evropska kultura». Tako se ustvarja delavski proletarijat najnižje stopnje. — A še na drug, neposreden način silijo Angleži Zamorce na delo. Z dovoljenjem kolonialnega ministrstva sme namreč krajevna kolonialna oblast «pozvati» na delo za javne zgradbe (zeleznice, ceste itd.) določeno število domačinov. Na kakšen način se to «klicanje» vrši, iz dokumentov ni razvidno, a se da uganiti, da jih love s silo. Guverner v Kenji je bil celo zahteval, da bi smel prisilnim delavcem odtegniti na zaslužku po 2 silinga mesečno — a celotni zaslužek znaša 14 silingov — češ naj jim bo to za globo, toda kolonialno ministrstvo tega vendarle ni dovolilo. — Vsekakor je iz navedenega dovolj jasno razvidno, kakšne cilje zasleduje evropska «kultura» v kolonijah. Samo nramno izkoriščanje in zasuznjevanje.

ZANIMIVOSTI.

Največji zrakoplov uničen.

Amerikanci so bili silno ponosni na veliki vodljivi zrakoplov z imenom «Shenandoah» — po naše «Zračna zvezda». Delan je bil po načinu nemških Zeppelinov. Napolnjen je bil s plinom helijem, tako da je bila izključena vsaka eksplozija. Vendar ta velikan ni vzdržal. Strašen vihar ga je pograbil in pretrgal na dvoje. Prvi del je padel na tla pol ure proč od drugega. Trinajst ljudi je bilo pri tem mrtvih, še več pa ranjenih.

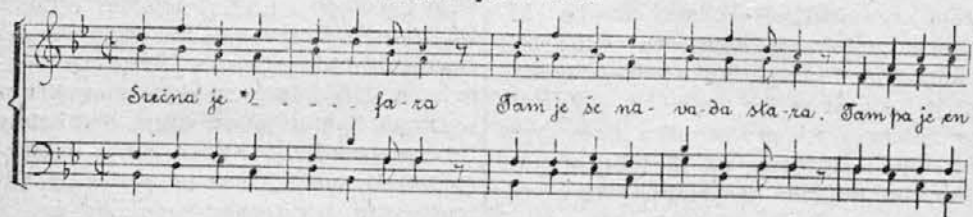
Na ta zrakoplov je bila Amerika posebno zato ponosna, ker je bil čisto ameriško delo. Imajo pač še enega takega velikana z imenom «Angelos», toda ta je izdelan v Nemčiji in so ga dobili od Nemcev kot vojno odškodnino. Sedaj že, ko je ponesrečil domači zračni velikan, samo čakajo, kdaj zadene predobra usoda tudi nemškega. Učenjaki in inženirji menijo, da se ta način plovbe po zraku ne bo obnesel in da bo treba misliti na vedno večjo izpopolnitev aeroplanov, če bodo hoteli letati po zraku.

Naša pošta.

Resničoljub. Kje je podpis?

Naše narodne pesmi.

Srečna je... fara.

*) Tma fara, kateri se hoče vabuljati.

Srečna je... fara.

Tam je še navada stara.

Tam pa je en cokelburg,

tam ne pride nikdar Turk.

Tam se stare gvante nosjo,

kratke hlače, dolge nose.

Tam pa ni noben soldat,

vsaki ima kromfast vrat.

Tam je dosti tišlerjev

in tud družih cimermanov.

Vsaki pauer je kolar,

vsaki purgar je coklar.

Kadar pride pa nedelja,

se prav nobel tam vedejo;

naj bo človek mlad al star,

vsak v coklah kleplje pred oltar.

Fajmošter to dobro vejo,

pa zamer' ti nič ne smejo,

ker po cerkvi ropočejo

in po pragu tolčejo.

Mlad fantiček, ko se zleže,

mu ze na noge cokle vezje,

ga ženejo ovce past.

Kako boš mogla srota zrast?

Zdaj pa pride en star možiček

in prinese to povelje:

kakšna je pri vas šega zdaj,

počem so še cokle kaj?

Bolj te male so po pet,

mal te večje po deset.

Kdor pa hoče gors' imet',

mora tri groše zanje štet'.

Kaj nam z dežele pišejo

Goriško pismo.

Dobrodelnost. Profesor dr. Andrej Pavlica je začel izdajati časopis «Dobrodelnost». Doslej sta izšli dve številki, ki staneta vsaka 2 liri. Vsebina je splošno jako dobra, zato list priporočamo. Je pa v listu nekaj trditvev, ki jih je skušnja do tal ovrgla. Urednik smeši ločitev duhov. In vendar so to besedo izrekli apostoli, kasneje papeži, pri nas veliki Anton Mahnič. Urednik trdi, da je to beseda prevzetnosti in da si moramo zato usvojiti besedo dobrodelnost in sloga. Dvajsetletna goriška zgodovina pa uči tole. Slovenska dobrodelnost je ustanovila Narodno tiskarno, ki jo je danes prevzel — zasebnik. Dobrodelnost je ustanovila ponosne šolske domove v Gorici, danes pa so jih zasegli... (beseda se nam od žalosti ustavlja). Dobrodelnost je ustanovila Centralno posojilnico s krasno dvorano, a danes se v dvorani dajejo dvomljive kinematografske predstave. Dobrodelnost je ustanovila «Goriško Matico», vendar pa se je zgodilo, da so ustanovitelja ven vrgli in v nekaj letih bo Matica vse nekaj drugega kot katoliška književna družba! Nikar limonade prodajati! **Načelne** organizacije gradimo in pazimo, da nam jih satan ne zavzame in njegovo seme!

Slovensko sirotišče. V šolskem letu 1924-1925. je bivalo v zavodu 61 slovenskih sirot. Uprava je imela dohodkov 82.205 lir, izdatkov pa 115.770 lir. Pri manjkajljaj znaša 33.000 lir. Usmiljena slovenska srca naj se v veseljih in žalostnih dogodkih spominjajo slovenskih sirot in naj pošljejo darove sirotišču, ki ga vzorno vodi prof. dr. Andrej Pavlica.

Urednik Kemperle uklenjen. V sredo zvečer je imela iziti «Goriška Straža». Tiskarna je se ni dotiskala, ko sta prihrumela dva policijska agenta, ki sta povedala je bil list zaplenjen. Nato sta stavek v stroju lastnoročno razdrla. Urednik Polde Kemperle je sel na policijo po plenilni odlok, pa so ga uklenili in zvezanega peljali v Goriške zapore. Ta vest se je bliskoma raznesla po Gorici. Usmiljene slovenske družine so sklenile, da bodo vsaka po en dan poskrbele za hrano zaprtemu rojaku. Tajnik Kmetško-delavske zveze, dr. Josip Biteznik, je sel na policijo protestirati. Tam se je razvil pravi besedni dvoboj: enkrat je vpil komisar, enkrat dr. Biteznik. Drugi dan so Polde Kemperla izpustili. Popoldne, ko smo z njim govorili, smo na njegovih rokah opazili močna znamenja vklepnice. «Goriško Stražo» so zaplenili zastran starih člankov.

Novica o «Novicah». Prejšnji pondeljek ob 10 uri predpoldne je tajnik Wilfanove organizacije, g. Rejec vložil pri goriškemu podprefektu prošnjo, da bi smele «Novice» izhajati in se tiskati v Gorici. Ko pride dovoljenje, se bo list tiskal — kakor smo že pred enim mesecem poročali — v Čukovi tiskarni v Gorici. Urednik bo g. Rejec.

Lovski čas na Goriškem. Deželni odbor je odločil glede lovske dobe naslednje: prepovedano je loviti fazanke do konca decembra 1928., divje koze od 1. januarja do 31. julija; zajce od 1. januarja do 15. septembra; srnjake od 1. januarja do 31. majnika; srne od 1. januarja do 31. septembra. Srnjaka, srno in gamza je prepovedano s šibrami streljati in s psom slediti.

Koncert v Solkanu. Učiteljski zbor je priredil v nedeljo sijajen koncert. Odkar je začel pevovodja g. Sreško Kumar zlasti narodno pesem poudarjati, so koncerti čedalje bolj privlačni. Naj bi se vršili po vseh večjih krajih, rojaki pa naj se bolj pridno udeležujejo teh prireditev, s katerimi vrši učiteljski zbor veliko kulturno poslanstvo.

Mali list v vsako hišo, v vsako slovensko družino!

POVIR.

V nedeljo 30. avgusta je zadel naše prosvetno društvo «Vzorno polje» hud udarec od strani slogaške «Prosvete» v Trstu. Po končanih najtežjih poletnih delih, je društvo začelo živahnije delovati. Število članov je naraslo nekako do sto. Zečeli smo s pevskimi vajami. Za poučevanje petja se nam je ponudil dijak Bekar iz Štorij. Sprejeli smo ga začasno s pogojem, da ne bo agitiral za pristop k prosvetni centrali. To je tudi obljubil. Pa v kratkem je besedo prelomil. Pri zadnji pevski vaji je napovedal prihodnjo vajo za nedeljo po maši.

Slogaška zvijača.

Pevci so res prišli in smo jim odprli društveno poslopje nič hudega sluteč. Toda namesto vaje se je pripravil zavraten naskok. Prišel je zraven neznan človek, katerega je Bekar predstavil kot pevovodjo iz Dutovljan. Ta je kmalu začel govor, povedal, da je zastopnik «Prosvete» iz Trsta, ter začel tisto «Prosveto» na vse načine hvaliti in priporočevati. Večino navzočih je pregovoril, da so se izrekli za pristop.

Nepravilno postopanje.

Mi smo se odločno uprli, da bi se pri pevski vaji odločevale tako važne društvene zadeve. To bi bilo sploh nepravilno postopanje, ker niti vsi člani društva niso bili obveščeni o takem zborovanju. V vsakem slučaju je brezpogojno potrebno, da se pravilno skliče društveni zbor. Na te naše ugovore so agitatorji «Prosvete» vpili, da društvo ne more delovati samostojno in da mora pristopiti.

Nato so napovedali nov sestanek za popoldne istega dne, češ da se bo glasovalo. Ker je bilo postopanje tržaških priganjancev skrajno žaljivo in zavratno (nekateri naši nasprotniki so že prejšnji dan vedeli med sabo, da pride učitelj Pertot iz Trsta «napraviti red» v našem društvu), smo jim društvene prostore zaprli.

Slogaši delajo razdor.

Ker niso mogli v društvene prostore, obrnili so se in šli v gostilno. Tja je vse drlo za njimi in začeli so nabirati člane za novo društvo. Na surov način so sramotili z lažnjivimi očitki nas druge in proglasili slovesno, da je društvo «Vzorno polje» vničeno. Dva naša odbornika sta se jim vdala popolnoma in tako pokazala svojo neznačajnost. Za predsednika novega društva so postavili nekega brezboznika, kateri ob vsaki priložnosti izliva svojo mržnjo na vse, kar sloni na katoliških načelih.

Mi bomo vstrajali.

Mi ostanemo na svoji poti. Kdor je krščansko zaveden, značajen in odkritosrčen, ostane z nami in tudi svojih sinov in hčera ne bo pustil v nam nasprotni tabor podivjanosti. Izgubili bomo razne manjvredne člane, a potem bo naše društvo tem lepše uspevalo v delu za resno notranjo vzgojo. Upamo, da bomo mogli v kratkem urediti knjižnico z nad 400 knjigami. Tistim pa, ki so bili zapeljani, kličemo: odprite oči in sami sodite, kdo je prinesel razdor in zdrazbo.

I. Štok.

PODGRAD v Istri.

Letina je bila kar se tiče žita še precej ugodna. Krompir pa zelo trpi od črva in ne bo nič prida. Fizol je dobro obrodil, koder ga ni izpodjedalo. Čespej je letos zelo malo. Zato pa imajo visoko ceno. Tudi Goričani so prišli ponje v naše kraje. Cena je od 1 lire do 1.20. Škoda, da je malo blaga. Nasplošno bo torej letošnja letina mnogo slabša od lanske.

Naša politika gre po snoparsko. V malih in velikih rečeh vse odločuje tistih par tujih snoparčičev, domačin pa molči ali se boj, da ti katero podkurijo. Glavni voditelj je še vedno naš dični zdravnik, kateri se nada, da kmalu zasede komisarski stolček naše uboge in zadolžene občine.

ZGONIK.

V soboto, dne 5. IX. smo pokopali staroga cerkvenega pevca Antona Miliča, kateri je nad 40 let, do zadnjega časa, sodeloval na koru. V slovo, mu je moški zbor cerkvenih pevcev zapel dve žalostinki in sicer v cerkvi in pri odprtem grobu. N. p. v. m.

Dopisnik «Novic», ki bi bolje storil, da bi «takorekoč» ostal pri svoji šivanki, je spet načekal s svojim umazanim persom, ki je staro se izpred vojske, precej prismodarij o našem g. župniku. Vemo, da si gospod župnik prav malo skrbi delu radi teh «kulturnih» izpadov, ker je razen štirih framasonskih pomagancev, vse ljudstvo na njegovi strani, kar se je posebno pokazalo pri zadnjem pobiranju pšenice. Tudi naš g. župan, ki se je izrazil v neki hiši, da je on «ta mali bog» v Zgoniku, je ob tej priliki dobil spoglo, da se lahko ogleda, kaj se bo zgodilo z njim in z Guštinom pri prihodnjih volitvah. — Drugič kaj več.

Vaštan.

GOLAC.

V noči 1. septembra nam je volk štiri ovce zaklal. Ovce so se pasle na Plešivici, dobro uro od vasi. Jelovčanom je pa že več škode napravil. Če se ta divjačina razpase po naši ubogi Istri, «čejo poč ovce in gospodarji k vragu!» Lovci kje ste? Sedaj pokazite svojo spretnost!

ERZELJ pri Vipavi.

Ni bilo še v «Malem listu» glasa iz naše vasi, zatorej sem se jaz prvi namenil napisati par vrstic. Po dolgem čakanju smo dosegli novo cesto iz Branice na Erzelj, za kar se imamo zahvaliti sedanjemu županu ter nekaterim občinskim odbornikom. Dosedaj smo imeli slabe, strme poti. Nova cesta nam bo zelo prav prišla, posebno za odvažanje vina.

JANEŽEVO BRDO.

To je tudi nekaj novega, vsaj v našem kraju se še ni kaj takega zgodilo, da bi se človek maščeval nad ubogo nedolžno živino. V noči od 29. na 30. avgusta je prišel neki brezdušnež v hlev posestnika F. Candek, in je tako močno tolkel dveletnega junca, da mu je zadnjo nogo prebil, in mu je kost nad kolonom zdrobil. Vol je bil vreden 1800 lir, a mesar je dal zanj 550. Posestniki, naj se nam ne smili taksa od psa čuvaja!

PLISKOVICA.

V nedeljo 6. septembra je bila pri nas veselica. Udeležba je bila številna; žal pa, da iz vzhodnih vasi ni bilo opaziti skoro nobenega, zlasti iz Dutovelj na (oni imajo več časa za plese in pitje, kakor pa za kako kulturno prireditev). Moralni in gmotni uspeh veselice je zadovoljiv. Občinstvo je sledilo večini točk s pozornostjo in zanimanjem, le pri nekaterih prizorih je bilo med njim preveč hrupa in premalo umevanja za igro. Igralci so pokazali svoje igralne zmožnosti, zlasti pri ženskah se je to bolj opazilo. Vse tri sestre so se dobro držale, njihov oče pa se je preveč pijansko gugal, kar je bilo v čudnem nasprotju za starčka, ista napaka pri Pikinem Jožetu, ki je tudi gledanje v studenec opustil. Oče župan je v začetku premalo resno in oblastno nastopil. Šaljivi prizor «Izgubljena stava» je zbudil precej smeha. Stari ljudje in šaljivci, hlapci in dekle, naj bi jo rezali prav po domače, v govorici tistega kraja kjer se igra vprijarja. Igralci so vedno dovolj glasno govorili, da je lahko vsak slišal. Petje je bilo še dobro, primanjkovalo pa je moških glasov. Scenerije bi bilo zeleti boljše! Sicer pa mora vsak pameten človek priznati, da igralci, ki so bili prvič na odru, so pokazali dobre zmožnosti za dramatiko, iz njih se da še marsikaj napraviti. G. A. Šucu, ki je pevovodja in režiser obenem, pevcem in pevkam naše priznanje, le tako naprej po začrtani poti v vzgled in spodbudo sosednjim vasem. Šoli nedoraslih otrok, ki samo motijo, naj bi ne bilo na takih prireditvah, ki so odraslim namenjene!

M. Š.

SEŽANA.

V naši občini vlada veliko razburjenje radi razpustitve «Prostovoljnega ognjegasnega društva», tembolj, ker ni v tukajšnjih bližini nobenega takega društva. V slučaju požara smo Sežanci, kakor tudi prebivalci drugih bližnjih občin — znano namreč je, da so v slučaju sile sežanski gasilci prihiteli na pomoč tudi drugim vasem izven naše občine — v nevarnosti, da nam ogenj vniči, kar smo si s trudom in z zulji svojih rok pridobili. Zakaj je prišlo do razpustitve ni nikomur znano; najbrže pa zaradi tega, ker so gasilci nameravali prirediti veselico. Da je bilo to društvo nekaterim tukajšnjim gospodom že delj časa trn v peti, to lahko ve vsak, ki zna do pet šteti. In zakaj, si lahko razlaga tudi vsak, če ima le količkanj soli v glavi. S tem društvom, ki je nad trideset let vršilo obče koristno in človekoljubno delo, zgubila je Sežana, katere prebivalstvo je večinoma slovenske narodnosti, poslednje slovensko društvo!

Če pogledamo v predvojna leta, vidimo, da smo imeli Sežanci lepo število narodnih društev. Kar pa ni učinila vojna, uničili so domači rovarji-odpadniki, bivši hoch-narodnjaki, ki so se svoječasno zbirali okrog «Edinosti» in «Slovenskega Naroda». Ti so prvi pocepali v nasprotni tabor! Resnici na ljubo, treba pa tudi povedati, da pri nas mnogo škoduje narodni stvari razni strankarji, v prvi vrsti komunisti, ki imajo besedo le v gostilni prvi «šestfani» vina! Kjer je treba govoriti, se pa drže kot bi jim kure kruh snedle! Sicer pa ni moj namen razlagati razne strankarske grehe, pač pa svetujem Sežancem, naj bodo složni med seboj in naj puste pri miru nepotrebne stranke. Ker le sloga, delo in medsebojna ljubezen nas bo rešilo narodnega in gospodarskega propadanja!

PEPCA: Oj, Nanca, kako dolgo se nisva že videli? Pa si nekam shujšala, Nanca.

NANCA: Trpljenje je v službi, saj veš Pepca, kako je.

PEPCA: Ali te gospodinja sekira, ali kaj ti je, Nanca.

NANCA: Delo, delo, Pepca. Pranje, umivanje, čiščenje. Človek se trudi in prizadeva, pa nikoli ni dovolj belo, svetlo in čisto. Saj veš, kako je gospoda natančna.

PEPCA: Oh Nanca, veš kaj ti povem. Jaz si veliko težav prihranim, ker rabim sodo Tri. Vse se sveti in blesti, pa vendar lahko počinem kako urico in berem romane.

NANCA: Ali je res tista soda tako imenitna?

PEPCA: Nič boljsega od Tri-sode, tako ti rečem.

NANCA: Kje pa se dobi taka soda?

PEPCA: V vsaki trgovini. Samo vprašaj po Fenderlovi Tri-sodi, pa se danes.

NANCA: Poskusila bom, Pepca.

PEPCA: Boš videla, da boš že čez štiri-najst dni bolj spočita in vesela.

NANCA: Bog te usliši, Pepca! Na svidenje.

Zadružna tiskarna.

GORICA, VRH PLACUTE, 18.

ima v zalogi nadpise na lepenki «Pro antistite nostro Aloysio», s postnino 3 lire.

Medmestni telefon št. 253.

Nekaj o vojni odškodnini

Nismo se pozabili razburjenja, ki je nastalo med vojnimi oškodovanci, ko je bil sklenjen in razglašen dogovor med Italijo in Avstrijo-Ogrsko z dne 6. aprila 1922. Za izvršitev onega dogovora je izšel poseben odlok dne 13. decembra 1923. Na podlagi tistega dogovora so morali vojni oškodovanci prositi vnovič za vojno odškodnino, češ da bo Avstrija oziroma Ogrska plačala vse skode, ki izvirajo iz ravnanja bivše cesarsko-kraljeve armade.

Se večje je bilo razburjenje, ko so nekateri preveč vneti fiskalci zagnali, da bo moral vsak vojni oškodovanec nazaj dati denar, katerega je bil že prejel dotedaj na podlagi starejšega vojnoodškodninskega zakona.

Naša kmečko-delavska zveza se je tedaj odločno zavzela za to, da ostane starejši in boljši zakon v veljavi in da se vse postopanje glede vojnih odškodnin nadaljuje po že zaceti poti, ne pa da bi se vse okrog obrnilo in se delale nepotrebne sitnosti in pisarije. V smislu kmečko-delavske zveze je tudi poslanec Besednjak storil vse mogoče korake. Oblasti niso o stvari se rekle zadnje besede, vendar obetajo v kratkem izdati poseben pravilnik za razlago in uporabo gori imenovanega odloka z dne 13. dec. 1923.

Se en važen odlok.

Za sedaj je izšel nek drugi odlok, datovan 29. julija 1925., ki se tudi tiče iste snovi. Na podlagi prijav napram Avstriji o storjeni škodi zamogel je vsak oškodovanec prositi, da mu Italija se pred končno rešitvijo tiste prijave izplača naprej 70 odstotkov prijavljene svote. Novi odlok z dne 29. 7. 1925. podaljšuje rok za prošnjo 70 odstotnega predplačila. Podaljšuje ga se za 6 mesecev, torej do 6. februarja 1926.

Isti odlok z dne 29. 7. 1925. določa: Vojni oškodovanci, ki so odškodninske prošnje vložili po določbah starejšega zakona vsaj pred koncem leta 1921., prosijo za 70% predjem lahko tudi ustmeno pri uradih za izplačilo vojnih odškodnin, oziroma pri odškodninskih komisijah. Oni lahko prosijo tudi se po 6. februarju 1926. in ob vsakem stanju njihove zadeve.

Visočino predjema bodo določili na enak način, kakor sploh določajo visočino vojne odškodnine. Prošnje za predjem bo reševalo finančno ministrstvo.

Nekaj dobrega.

Člen 6. istega odloka z dne 29. 7. 1925. določuje: 1. vsi že sklenjeni konkordati oziroma sentence (razsodbe) vojnoodškodninskih komisij ostanejo v veljavi in po njih določena ter priznana vojna odškodnina se bo izplačala po predpisih vojnoodškodninskega zakona. Če tudi bi bila v teh slučajih priznana odškodnina za škodo, ki so jo povzročile avstrijske vojne dejave; izplačilo že priznane vojne odškodnine se ne sme zaustavljati ali pa ukiniti; 2. ravno tako ne bo italijanska vlada zahtevala povračila že izplačane vojne odškodnine.

Člen 7. istega odloka pravi, da namesto samih oškodovancev lahko prosijo 70% predjeme tudi denarni zavodi, ki so te predjeme oškodovancem izplačali.

Cene po Italiji. Pšenica poprečno 188-205 lir stot. — Koruza poprečno 140-160. — Seno: 42-75. — Voli: Alessandria 450-550, Verona 575-620, Adria 500-540, Padova 480-550.

Cene na debelo v Trstu, dne 9. septembra. Grozdje 220 do 320 lir stot; jabolka 140-160; kruske 200-320; breskve 200-700; češnje 160-180; fižol v stročju 140-160; fižol izluščen 240-260; krompir 60-65; čebula 80-100; melancani 180-200 lir stot.

Cene po Istri. Črno vino: Buje 240-250, Buzet 240, Momjan 235, Oprtalj 300, Umag 300. — Belo vino: Buje 200 (moškati 260), Buzet 190, Momjan 300, Oprtalj 280, Umag 260. — Olje: 9-11 lir liter. — Seno: 10-25. — Pšenica: 100-190. — Koruza: 140-150.

Po čem je lira?

Dne 8. septembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 40.— L.
za 100 š. kron — 69.50 L.
za 100 fr. frankov 112.— L.
za 100 šilingov — 330.— L.
za 1 dolar — 23.20 L.
za 1 fant — 113.50 L.

Tiskarna S. Spazzal - Trst

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vreč. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastona Dollnar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

KUPUJEMO in plačamo po najvišjih cenah drva za kurjavo, ogije, hrastove in bukove hlode, suhe gobe, med, mleko, jajca, maslo i t. d. — Kmetijsko-trgovsko društvo — Trst, via Raffineria 4.

TRGOVSKI POMOČNIK mešane stroke, starejša moč, več slovenskega, italijanskega ter nemškega jezika, išče službe, najraje v kakem konsumu ali podružnici; gre tudi v inozemstvo. Naslov pri upravi lista.

Josip Ostrouška Opčine (VILLA OPICINA)

ZALOGA dvokoles in šivalnih strojev «Singer» in potrebščin. — Mehanična delavnica za vsa popravila. Prodaja tudi na obroke.

Eternit

je najboljši za kritje streh

V. JANACH & C.o

ZALOGA: Trst - Trieste (2)
Via Milano st. 12 (pri veliki pošti)

V zalogi ima tudi cevi za vodovode in stranišča.

JAMSTVO ZA VEČ LET. Tel. 22-42

Zaloga domačih vin

Vipavsko, istrski refosk in kraški teran. — Na debelo in za družine **VIALE XX SETTEMBRE 94** (prej Acquedotto), na drobno in za družine **VIA GIULIANI 32.** — Telef. 2-41. Priporoča se lastnik

FR. ŠTRANCAR.

Primarij kirurg sanatorija Villa S. Giusto in občinske bolnišnice v GORICI

Dr. LOJZE SUSSIG,

prej asistent na dunajski vseučiliščni kliniki profesorja Hohenegga, sprejema vsak delavnik od 2-3 popoldne Corso Verdi 21-II, telefon šte. 196.

Gostilničarji, pozor!

Kmetijsko društvo v Vipavi ima v zalogi izvrstno domače vipavsko vino. Cena: Namizno vino 230-240, desertno od 280 lire naprej.

Cerkvena umetnost - Dober tisk NOVA TRGOVINA ENRICO TOFFOLETTO TRST, Via del Pesce 4

Velika izbira slovenskih molitvenikov, nabožnih knjig, podob, svetinj in drugih nabožnih predmetov. Cerkvena obleka in potrebščine. **KONKURENČNE CENE.**

ZOBOZRAVNIK

Dr. L. MERMOLJA

specijalist

za zobne in ustne bolezni sprejema

v Gorici na Travniku št. 5, II.
od 9-12 in od 3-5

ALOJZIJ POVH

URAR IN ZLATAR

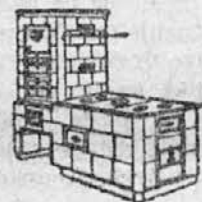
piazza Garibaldi 2, I. n. Tel. 3-29

Lastna tovarna in delavnica. Prodaja, kupuje, popravlja vsakovrstne predmete. — Korist vsakega je, da se prepriča o cenah.

Kdor rabi Pohistvo, šivalne stroje Singer in druge potrebščine za stanovanje naj si ogleda zalogo pohistva

G. Breiner

TRNOVO pri Bistrici in OPATIJA
predno kupi kje drugje.

Poprave Spopolnitve

Andrej Purič

Kovaški mojster
TRST
Via Medla št. 6

izvršuje

Vsakovrstna stavbena dela. — Zelezne ograje in omrežja — Takoženja izvršitev. Štedilniki vseh vrst. Izdeluje tudi Zelezne rolettes.

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica u Trstu: Via XXX Ottobre 11

Brzjavni naslov: Bancalubiana - Telefona: 5-18, 22-98

Podružnice:

GORICA, Brežica, Celje, Črnomelj, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, N. Sad, Plaj, Sarajevo, Split.

Centrala v Ljubljani

Delniška glavica in rezervni sklad: 60.000.000 dinarjev

Bavi se z vsemi bančnimi posli. — Sprejema vloge na vložne knjižice ter jih obrestuje z 4%, a vloge na tekoče račune v lirah in v dinarjih po dogovoru. — Izvršuje borzne naloge in daje v najem varnostne pušice (SAFES)

Blagajna je odprta od 9^{1/2} do 12⁵⁰ in od 14^{1/2} do 16 ure.

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z veliko premijo, diplomo in zlato svetinjo

Trst via Cappin 5 pri Sv. Jakobu Trst

KADAR KUPUJEŠ ČEVLJE,

MISLI NA VSE:

1. da bo zdravo za nogo,
2. da bo elegantno,
3. da bo trdno,
4. da bo cena primerna.

FORCESSIN TE ZADOVOLJI V VSEH TOČKAH.

Slovinci! Kupujte samo pri Forcessinu!